

Krassen van een Gooise kijker

Jaren geleden is een schrijflijster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen. Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.

Missers

Waar gehakt wordt vallen spaanders en daarmee doel ik niet op een specht die een boom aan het bewerken is. Missers zijn ook eigenlijk spaanders en die houden bij vogelaars de sjeu er in. De nieuwsgieren die dagelijks hun zwart-wit gedrukte eieren bij ons door de brievenbus laten deponeren, staan bekend om hun missers. In hun ijver het voorjaar zo vroeg mogelijk aan de lezers te presenteren, annonceerden zij een keer de mare dat er begin januari al jonge futen tussen het ijs zwommen. Wisten zij veel dat het overwinterende dodaarzen waren. De ransuil in de uiterwaarden bij Deventer die als oehoe werd gebracht was ook een hele goede.

Missers komen veel voor bij waarnemingen die gedaan worden door niet-vogelkenners. Pogingen om hen van jouw gelijk te overtuigen worden gelijk in de kiem gesmoord en zijn dus tot falen gedoemd. Zij weten het altijd beter. Een grote lijster of huiszwaluw in een schuur of garage waarvan alleen maar een raam openstaat, is een van de vele voorbeelden. Zo ook de mevrouw die een nestkast voor bosuilen wilde. Ieder jaar zat er volgens haar een spannetje bosuilen in een hoge spar in de villatuin. Het voorzichtige verweer dat het wel eens ransuilen konden zijn viel niet in goede aarde. Eén bezoek ter plekke was voldoende, het gazon zag bijna grijs van de braakballen. Geen nestkast dus.

Een nieuw fenomeen in dit misserjournaal zijn de uilen in antennes en zendmasten. Bep werd gebeld over een uil die zich in de vroege ochtend ophield op een antenne in Hilversum. Nico toog op pad om poolshoogte te nemen en trof een grote plastic uil aan die het midden hield tussen een oehoe en een ransuil. Zelfs goede vogelaars gaan de mist in. Op het werk ging de telefoon en een enthousiaste Ernesto meldde via zijn mobieltje dat op een zendmast een steenuiltje heerlijk zat te zonnen. "Hij zit in de buurt waar je woont", klonk het. Helaas moest het antwoord luiden dat hij nog maar eens goed moest kijken. Nepuilen worden door zendamateurs en anderen in masten gemonteerd om duiven en andere vogels af te schrikken.

Te voorbarig was ook de waarnemer die op Schiermonnikoog een sneeuwuil in het duin meende te ontwaren. Hij sprak dit volgens hem opzienbarende nieuws maar gelijk in op de

Vogellijn. Uit het hele land toegesnelde ornithomaantjes kwamen er bekaaid af. Het was een witte kaketoer en dat was wel even slikken en met beschaamde kaken terugtrekken in de schaduw van de melder. Gehoon was zijn deel.

Een excursieleider kon er ook wat van. Hij vroeg een groep een vogel te determineren die in zee vlak achter de branding zwom. Suggesties volgden van krakeend en smient. Hij gaf het op; een grote zee-eend was het, dat konden zij toch wel zien. Jammer, hij meende te zien wat hij wilde zien. Een van de deelnemers gaf hem even later het advies toch nog maar eens goed achterom te kijken. Het was een brilduiker!

Naar goed Nederlands gebruik is er ook een commissie ingesteld. Deze CDNA. Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna beoordeelt waarnemingen van zeer zeldzame vogels en moet hierdoor voorkomen dat 'missers' ten onrechte op de lijst van in ons land waargenomen vogels belanden.

PENLIJSTER

* Een misser van Penlijster zelf is in 'Betragt' (Korhaan 34(4):83) te vinden. Door een 'slip of the pen' is Bialowieza in Hongarije gesitueerd. Daar had natuurlijk Polen moeten staan!